

for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere, idet sognerådet dog kan vedtage at anvende de ovenfor nævnte lavere personfradrag. Træffes der ikke beslutning om anvendelse af fælles beskatningsprocent, beregnes opholdsskattesystemet med kommunens ligningsprocent, der er fælles for alle kommunens skatteydere. Før ligningsprocenten anvendes på de statsskattepligtige indkomster, skal disse reduceres med børne- samt eventuelt hustrufradrag og herefter forhøjes eller nedsættes efter lejligheden. Reglen om børne- og hustrufradrag svarer gennemgående til de regler for børne- og hustrufradrag, der er gældende for statsskatteligningen; men kommunen har en vis frihed på dette område, idet der kan anvendes lavere fradrag end fastsat i statsskatte Lovgivningen, for børnefradragets vedkommende dog ikke under 200 kr. for hvert barn, ligesom anvendelse af hustrufradrag helt kan undlades.

Som en følge af ophævelsen af bestemmelsen om børnefradrag ved statsskattens beregning *foreslås kommuneskattelovens regler om børnefradrag ophævet*. Afskaffelsen af børnefradragene vil for hver kommune forøge det samlede beskatningsgrundlag. Beskatningsgrundlaget vil blive forøget mest i de kommuner, der benytter samme børnefradrag som ved statsskattens beregning. Det vil først og fremmest sige kommunerne i hovedstadsområdet og kommuner, der udskriver med fælles beskatningsprocent. I konsekvens heraf *foreslås det i disse kommuner for forsørgere gældende personfradrag, der udgør 4 000 kr., forhøjet til 4 500 kr.* Der foreslås ingen ændring af personfradraget på 2 500 kr. for ikke-forsørgere.

Den foran omtalte adgang for kommunalbestyrelserne i de mindste købstæder og omegnskommunerne til disse samt i de sognekommuner, der frivilligt er overgået til anvendelse af systemet med udskrivning med fælles beskatningsprocent, til at bestemme, at personfradragene kun skal udgøre 3 000 kr. for forsørgere og 2 000 kr. for andre skatteydere, berøres ikke af nærværende forslag. I en overgangsbestemmelse foreslås der givet de kommuner, der allerede frivilligt er overgået til at udskrive med fælles beskatningsprocent og i skatteåret 1960-61 har benyttet personfradrag for forsørgere på 4 000 kr., adgang til fortsat at benytte personfradrag af denne størrelse. Der henvises nærmere herom til bemærkningerne nedenfor til § 3.

I forbindelse med afskaffelsen af børnefradragene *foreslås det endvidere at ændre den for hovedstadsområdet gældende progressive rateskala* således, at det første trin på skalaen forhøjes fra 20 000

kr. til 30 000 kr., hvorefter progressionen alene vil ramme indtægter over denne grænse.

I de sognekommuner, der ikke anvender det ny beskatningssystem med personfradrag og fælles beskatningsprocent, skal der, forinden ligningsprocenten anvendes på de enkelte indkomster, foretages en forhøjelse eller nedsættelse af disse efter lejligheden. Som omstændigheder, der kan tilsiage forhøjelse, nævner loven store indkomster, ringe husstand, særlig stor vinding i det sidste år, særlig heldige driftsforhold, ligesom loven som eksempler på omstændigheder, der kan indicere nedsættelse, nævner forholdsvis ringe indkomster, stor børneflokk, alderdom, sygdom, store tab og uheld i det sidste år. Da forhøjelsen og nedsættelsen som hovedregel skal være den samme for skattepligtige med tilsvarende indkomster, foretages forhøjelse og nedsættelse i mange kommuner efter ensartede regler på grundlag af en af kommunalbestyrelsen fastsat ligningsskala. Forhøjelsen kan ifølge loven højst udgøre 50 pct. af indkomsten og nedsættelsen højst 70 pct. Indkomster mellem 1 300 kr. og 1 500 kr. kan dog nedsættes med indtil 80 pct. og indkomster mellem 1 200 kr. og 1 300 kr. med indtil 90 pct., ligesom indtægter på 1 200 kr. og derunder efter sognerådets skøn helt kan fritages for skatteydelse.

I disse kommuner er små indtægter ikke automatisk fritaget for kommuneskat, men det er overladt til sognerådernes egen afgørelse, hvorvidt de små indkomster skal fritages helt eller delvis. Da det imidlertid må anses for rimeligt, at de mindste indtægter sikres fuld skattefritagelse, og da også disse kommuner får forøget beskatningsgrundlag gennem børnefradragenes bortfald, *foreslås det at indføre en ordning, hvorefter indtægter under en vis grænse ligesom i byerne obligatorisk helt fritages for skatteydelse*. En sådan grænse foreslås sat ved 1 800 kr. for forsørgere og 1 200 kr. for ikke-forsørgere. Den foreslåede bestemmelse afviger imidlertid fra personfradragreglerne i byerne derved, at medens personfradraget i byerne gives i alle indtægter og reducerer den indkomst, på hvilken beskatningsprocenten anvendes, bevirker den foreslåede obligatoriske fritagelsesregel i sognekommunerne blot, at indtægter, der ligger under grænsen, helt er fritaget for skatteydelse. Indtægter, der ligger over grænsen, bliver som hidtil genstand for nedsættelse og forhøjelse efter lejligheden. Den foreslåede regel vil formentlig i sig selv være uden væsentlig betydning for de pågældende kommuners økonomi.

I kommuner, hvor der kun gives nedsættelser efter lejligheden på forholdsvis lave indkomstrin, vil de foreslåede regler om obligatorisk fritagelse